

إِحْتِرَامُ مُؤَسَّسِ

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ڪتاب پڙهڻ جي دعا

ديني ڪتاب يا اسلامي سبق پڙهڻ کان پهريان هيٺ ڏنل دعا پڙهي
چڏيو جيڪو ڪجهه پڙهندا ياد رهندو، دعا هيءَ آهي:

اللَّهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا حِكْمَتَكَ وَأَنْشُرْ عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

ترجمو: اي الله عَزَّوَجَلَّ اسان تي علم ۽ حڪمت جا دروازا کولي ڇڏ ۽ اسان تي پنهنجي
رحمت نازل فرما! اي عظمت ۽ بزرگي وارا. (مستطرف ج 1 ص 40 دار الفڪر بيروت)

طالب غم
مدينه
بقيع
و
مغفرت

(نوٽ: اول آخر هڪ هڪ ڀيرو درود شريف پڙهي ڇڏيو)

رسالي جو نالو: احترام مسلم
چاپو پهريون: رمضان المبارڪ 1436ھ، جون 2015ع
تعداد:

چاپيندڙ: مڪتبه المدينه، عالمي مدني مرڪز فيضانِ مدينه، باب المدينه ڪراچي

مدني التجا: ڪنهن کي به هي ڪتاب ڇاپڻ جي اجازت ناهي

ڪتاب خريد ڪندڙ توجھ فرمائڻ

ڪتاب جي ڇپائي ۾ ڪا وڏي خرابي هجي يا صفحا گهٽ هجن يا بائڊنگ
۾ اڳتي پوئتي ٿي ويا هجن ته مڪتبه المدينه سان رابطو فرمايو.

احترام مسلم

شيخ طريقت، امير اهل سنت، بانيء دعوت اسلامي، حضرت علام

مولانا ابوبلال محمد الياس عطار قادري رضوي

دامت بركاتهم العالیه

ترجمو پيشڪش

مجلس تراجم (دعوت اسلامي) هن رسالي جو آسان سنڌي زبان ۾ ترجمي ڪرڻ جي وس آهر ڪوشش ڪئي آهي. جيڪڏهن ترجمي يا ڪمپوزنگ ۾ ڪٿي ڪا ڪمي بيشي نظر اچي ته مجلس تراجم کي آگاه ڪري ثواب جا حقدار بڻجو.

رابطي جي لاءِ:

مكتب مجلس تراجم (دعوت اسلامي) عالمي مدني مرڪز فيضان مدينه
محلہ سوداگران پراڻي سبزي منڊي باب المدينه ڪراچي

UAN: ☎ +92-21-111-25-26-92 – Ext. 1262

Email: ✉ translation@dawateislami.net

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1 احترام مسلم

شيطان ڪيتري به سستي ڏياري صرف (40 صفحا) تي مشتمل هي بيان مڪمل پڙهي
چڏيو. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** توهان پنهنجي دل ۾ مدني انقلاب برپا ٿيندي محسوس ڪندؤ.

دروود شريف جي فضيلت

سرڪار مدينه **صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جن جو فرمان تقرب نشان آهي:
”قيامت جي ڏينهن ماڻهن مان منهنجي گهڻو ويجهو اهو هوندو
جنهن مون تي وڌيڪ درود شريف پڙهيا هوندا.“

(ترمذي ج 2 ص 27 حديث 484)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! **صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ**

کوٽو سکو

حضرت سيڏنا شيخ ابو عبد الله **حَيَّاطٌ رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ** وٽ هڪ
آتش پرست (باه جو پوڄاري) ڪپڙا سبرائيندو هو ۽ هر پيري اجرت
۾ کوٽو سکو ڏئي ويندو هو، پاڻ **رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ** چپ چاپ وٺي چڏيندا
هئا. هڪ پيري پاڻ **رَحِمَهُ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ** جي غير موجودگيءَ ۾ شاگرد آتش
پرست کان کوٽو سکو نه ورتو. جڏهن واپس تشریف فرما ٿيا ۽

¹ هي بيان امير اهلستت **دَاعَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه** تبليغ قرآن وسنت جي عالمگير غير سياسي تحريڪ
دعوت اسلامي جي ٽن ڏينهن واري بين الاقوامي اجتماع (11، 12، 13 شعبان المعظم 1423ھ چنڇر
جي ڏينهن مدينه الاولياء ملتان) ۾ فرمايو، ترميم سان تحريزاً حاضر خدمت آهي.

فرمانِ مُصطفي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن مون تي هڪ ڀيرو درود پاڪ پڙهيو الله تعاليٰ ان تي ڏهه رحمتون موڪليندو آهي. (مسلم)

معلوم ٿيو ته شاگرد کي فرمايو: توهان کوٽو درهم ڇو نه ورتو؟
 ڪيترن ئي سالن کان هو مون کي کوٽو سڪو ئي ڏيندو رهيو آهي
 ۽ مان به ڄاڻي وائي وئي ڇڏيندو آهيان ته جيئن هي کوٽو سڪو
 ڪنهن ٻئي مسلمان کي نه ڏئي اچي. (احياء العلوم ج 3 ص 87 مخلصا)

دعوت اسلامي چاهي

منامنا اسلامي پاترو! ڏنو اوهان! پهرين جي بزرگن ۾ احترامِ مسلم
 جو جذبو ڪيتري قدر ڀريل هيو. ڪنهن بي خبر مسلمان ڀاءُ کي
 اتفاقي نقصان کان بچائڻ جي لاءِ به پنهنجو نقصان برداشت ڪيو
 ويندو هو، جڏهن ته اڄ ڀاءُ ڀاءُ کي ئي ڦرڻ ۾ مصروف آهي. تبليغ
 قرآن ۽ سنت جي عالمگير غير سياسي تحريڪ دعوتِ اسلامي
 بزرگن جي دؤر جي ياد تازي ڪرڻ چاهي ٿي. ”دعوتِ اسلامي“
 نفرتون مٽائيندي ۽ محبتن جو جام پياريندي آهي، هر اسلامي ڀاءُ
 کي گهرجي ته عاشقانِ رسول جي مدني قافلن ۾ ستنن جي تربيت
 جي لاءِ سفر ۽ روزانو ”فکرِ مدينه“ جي ذريعي مدني انعامات جو
 رسالو پري هر مدني مهيني جي پهرين ڏينهن پنهنجي علائقي جي
 ذميدار کي جمع ڪرائڻ جو معمول بڻائي. **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** بطفيل
مصطفي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ **احترامِ مسلم** جو جذبو پيدا ٿيندو.
 جيڪڏهن ايئن ٿي ويو ته **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** اسان جو معاشره هڪ ڀيرو
 وري مدينه منوره **رَأَتْهَا اللهُ شَرْقًا وَتَعَطَّيْنَا** جي دلڪش و خوشگوار، خوشبودار ۽
 سدا بهار رنگ برنگي گلن سان ڀريل حسين گلزار بڻجي ويندو.

فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: مون تي ڪثرت سان درود پاڪ پڙهو بيشڪ توهان جو مون تي درود پڙهڻ توهان جي گناهن جي لاءِ مغفرت آهي. (جامع صغير)

طيءَ کي سوا سب باغ پامالِ ڦا هونگه

ديکھوگه چمن والو جب عهدِ خزائِ آيا

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

تي شخص جنت کان (ابتداءً) محروم

والدين ۽ پيا ذوالارحام (يعني جن سان رت جو رشتو هجي ترتيبوار) معاشري ۾ سڀني کان وڌيڪ احترام ۽ حُسن سلوڪ جا حقدار هوندا آهن. پر افسوس جو ان جي طرف هاڻي ڌيان گهٽ ڏنو ويندو آهي. ڪجهه ماڻهو عوام جي سامهون انتهائي عاجزي ڪندڙ ۽ سٺو ميل جول رکندڙ سمجهيا ويندا آهن پر اهي پنهنجي گهر ۾ بالخصوص والدين جي حق ۾ نهايت ئي سخت مزاج ۽ بد اخلاق هوندا آهن. اهڙن جي توجهه جي لاءِ عرض آهي ته حضرت سيڏنا عبدالله ابن عمر رضي الله تعالى عنهما کان روايت آهي، سرڪارِ دو عالم، نورِ مجسم، شاهِ بني آدم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمانِ عاليشان آهي: تي شخص جنت ۾ نه ويندا، ماءُ پيءُ کي ستائڻ وارو، ڏيوٺ ۽ مرداڻو انداز بڻائڻ واري عورت. (مجموع الزوائد، ج 8 ص 270، حديث 13432)

ڏيوٺ جي معنيٰ

بيان ڪيل حديثِ مبارڪ ۾ ماءُ پيءُ کي ايذاء ڏيڻ واري سان گڏوگڏ ”ڏيوٺ“ جي باري ۾ به وِعيد آهي ته اهو جنت کان محروم ڪيو ويندو. ”ڏيوٺ“ يعني اهو شخص جيڪو پنهنجي

فرمانِ مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: مون تي درود شريف پڙهو الله تعاليٰ توهان تي رحمت موڪليندو. (ابن عدي)

گهرواريءَ يا ڪنهن محرم تي غيرت نه کائي. (درمختار ج 6 ص 113) مطلب اهو ته قدرت جي باوجود پنهنجي گهرواري، ماءُ، پيڙن، ۽ جوان ڌيئرن وغيره کي گلبن بازارن، شاپنگ سينٽرن ۽ مخلوط تفريح گاهن ۾ بي پرده گهمڻ ڦرڻ، اجنبِي پاڙي وارن، نامحرم رشتيدارن، غير محرم ملازمن، چوڪيدارن ۽ ڊرائيوارن سان بي تڪلفي ۽ بي پردگي کان منع نه ڪرڻ وارا ڏيئوڻ، جنت کان محروم ۽ جهنم جا حقدار آهن.

ياد رکو! ٻين نامحرمن سان گڏوگڏ سؤت، ماروت، ماسات، پڦاٽ، چاچي، مامي، پيٽوئي، ماسٽر ۽ پڦڙ، ڏير ۽ ڀاڄائي جي درميان به شريعت ڀرڻو رکيو آهي. جيڪڏهن عورت ذڪر ٿيل رشتيدارن سان بي تڪلف رهندي ۽ انهن کان شرعي ڀرڻو نه ڪندي ته جهنم جي حقدار آهي ۽ مڙس پنهنجي طاقت جي مطابق گهرواريءَ کي هن گناه کان نه روڪيندو ته شرعاً ”ڏيئوڻ“ شروع ۾ جنت کان محروم ۽ جهنم جي عذاب جو مستحق آهي. جيڪو اعلانيه ڏيئوڻ آهي اهو فاسق مُعلن، ناقابلِ امامت ۽ مردودُ الشَّهادة (يعني گواهي جي لاءِ ناائق) آهي.

منا منا اسلامي ڀائرو! عاشقانِ رسول جي مدني قافلن ۾ ستنن جي تربيت جي لاءِ سفر ۽ روزانو فڪرِ مدينه جي ذريعي مدني انعامات جو رسالو ڀري هر مدني مهيني جي پهرين ڏينهن پنهنجي علائقي جي ڏميدار کي جمع ڪرائڻ جو معمول بڻايو.

فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن مون تي ڏهه پيرا درود پاڪ پڙهيو الله تعاليٰ ان تي سو رحمتون نازل فرمائي ٿو. (طبراني)

إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ بي حياتي جي مرض ڏيڻي ۽ ٻين گناهن جا مرض به ان مني مني مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي صدقي ۾ ختم ٿيندا جن جي حيا سان جُهڪيل مبارڪ نگاهن جو واسطو پيش ڪندي منهنجا آقا اعليٰ حضرت **عَلَيْهِ رَحْمَةُ الرَّحْمٰن** بارگاهِ ربُّ العزت ۾ عرض ڪن ٿا:

يا الٰهي رنگ لائين جب مري بے باکياں

ان کي ٺيئي ٺيئي نظرون کي حيا ڪا سا ته هو (حدائق بخشش)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

مرداڻي لباس واري جنت کان محروم

حديث پاڪ ۾ مرداڻي صورت بڻائڻ واري عورت کي به جنت کان محروم قرار ڏنو ويو آهي. ته جيڪا عورت مرداڻو لباس، يا مرداڻو چپل پائي يا مرداڻي طرز جا وار ڪٽرائي اها به هن وعيد ۾ داخل آهي. اڄڪلهه ٻارن ۾ هن ڳالهه جو ڪو لحاظ ناهي رکيو ويندو، چوڪر کي چوڪريءَ جا ڪپڙا پارايا ويندا آهن جنهن مان اهو چوڪري معلوم ٿيندو آهي جڏهن ته چوڪريءَ کي **مَعَاذَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ** چوڪرن جا ڪپڙا مثلاً پينٽ شرٽ، چوڪرن جا چپل ۽ توپي وغيره پارايا ويندا آهن، وار به چوڪرن جهڙا رکرايا ويندا آهن جو ڏسڻ ۾ بلڪل چوڪرو معلوم ٿيندي آهي. **صَدْرُ الشَّرِيعِ**، **بَدْرُ الطَّرِيقِ** حضرت علامه مولانا مفتي محمد امجد علي اعظمي **عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْقَوِي** لکن ٿا: ”ٻارن جي هٿن پيرن ۾ بغير ضرورت جي مهندي لڳائڻ

فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: توهان جتي به هجو مون تي درود پاڪ پڙهو توهان جو درود مون تائين پهچي ويندو آهي. (طبراني)

ناجائز آهي. عورت خود پنهنجي هٿن پيرن ۾ لڳائي سگهي ٿي پر چوڪري (پُٺ) وغيره کي لڳائيندي ته گنهگار ٿيندي.“

(بهار شريعت ج 3 ص 428)

پنهنجي ٻارن کي اهڙا بابا سوت نه پارايو جن تي انسان يا جانور جي تصوير ٺهيل هجي، ٻارن کي نيٺ پالش به نه لڳايو ۽ ٻارن جي ماءُ به هرگز نه لڳائي چوٽه نيٺ پالش لڳل هئڻ جي صورت ۾ ان جي هيٺ نهنن تي پاڻي نه وهندو، انهيءَ لاءِ وضوءَ ۽ غسل ناهي ٿيندو.

وڏي پيءُ جو احترام

والدين سان گڏوگڏ ٻين خاندان وارن مثلاً ڀائرن ۽ پيٽرن جو به خيال رکڻ گهرجي. والد صاحب کانپوءِ ڏاڏي ۽ وڏي پيءُ جو مرتبو آهي چو ته وڏو پيءُ والد جي جڳهه تي هوندو آهي. مصطفيٰ جانِ رحمت، شمع بزمِ هدايت، تاجدارِ رسالت، صاحبِ جود و سخاوت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ رحمت نشان آهي: ”وڏي پيءُ جو حق ننڍي پيءُ تي ائين آهي جيئن پيءُ جو حق اولاد تي.“ (شعب اليمان ج 6 ص 210 حديث 7929)

اولاد کي ادب سيکاريو

والدين کي به گهرجي ته پنهنجي اولاد جي حقوق جو خيال رکڻ، انهن کي ماڊرن بڻائڻ جي بجاءِ ستنن جو هلندڙ ڦرندڙ نمونو بڻائين، انهن جا اخلاق سنوارين، بُري صحبت کان پري

فرمان مصطفي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: مون تي ڪثرت سان درود پاڪ پڙهو بيشڪ هي توهان جي لاءِ طهارت آهي. (ابو يعليٰ)

رڪن. ستنن پريبي مدني ماحول سان وابسته ڪن. فلمن ڊرامن ۽ بُري رسم ۽ رواجن سان ڀرپور ياد خدا ۽ ياد مصطفيٰ کان پري ڪرڻ وارن بي حياتي واري فنڪشنن کان بچائين. اڄڪلهه شايد ماءُ پيءُ اولاد جا حق اهي ئي سمجهندا آهن ته انهن کي دنياوي تعليم ملي وڃي، هنر ۽ مال ڪمائڻ اچي وڃي. آه! پنهنجي جگر جي ٽڪري جي لباس ۽ بدن کي ته مير ۽ گندگي کان بچائڻ جو ته ذهن هوندو آهي پر ٻار جي دل، دماغ ۽ اعمال جي پاڪيزگيءَ جو ڪو خيال ناهي هوندو. **الله عَزَّوَجَلَّ** جي محبوب، **ذَانَاءِ عُيُوبِ، مُؤَرَّهَ عَنِ الْعُيُوبِ** صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان آهي: ”ڪو شخص پنهنجي اولاد کي ادب سيڪاري اهو ان جي لاءِ هڪ صاع (يعني تقريباً چار ڪلو) صدقو ڪرڻ کان افضل آهي.“ (ترمذي ج 3، ص 382، حديث 1958) ۽ ارشاد آهي ته ”ڪنهن پيءُ پنهنجي اولاد کي ڪا شيءِ اهڙي نه ڏني جيڪا سني ادب کان بهتر هجي.“ (ترمذي ج 3، ص 383، حديث 1959)

گهرن ۾ مدني ماحول نه هجڻ جو هڪ سبب

افسوس! اڄڪلهه اسان مان اڪثر جي گهرن ۾ ”مدني ماحول“ بلڪل ناهي. ان ۾ ڪافي حد تائين اسان جو پنهنجو به تصور آهي. گهروارن سان اسان جي بي انتها بي تڪلفي، ڪل مذاق، تو تڙاق ۽ بداخلاقي ۽ تمام گهڻي بي توجهي وغيره هن جا سبب آهن. عام ماڻهن سان ته اسان جا ڪجهه اسلامي پائر انتهائي عاجزي ۽ مسڪينيءَ سان پيش ايندا آهن پر گهر ۾ ”ببر شير“ جيان گرجندا

فرمانِ مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جيڪو مون تي درود پاڪ پڙهڻ وساري ويٺو اهو جنت جو رستو ڀڳي ويو. (طبراني)

آهن، هن طرح گهر ۾ وقار قائم ٿيندو ئي ناهي ۽ گهر وارا ويچارا اڪثر اصلاح کان محروم رهجي ويندا آهن. خبردار! جيڪڏهن توهان پنهنجا اخلاق نه سنواريا، گهر وارن سان عاجزي ۽ خوش مزاجيءَ جو مظاهرو ڪري انهن جي اصلاح جي ڪوشش نه ڪئي ته ڪٿي جهنم ۾ نه وڃي پئو. الله تبارڪ و تعاليٰ 28 سيپاري سوره التَّحْرِيمِ جي آيت 6 ۾ ارشاد فرمائي ٿو.

ترجمو ڪنز الایمان: اي ايمان وارو!
پنهنجي پاڻ ۽ پنهنجي گهر وارن
کي ان باه کان بچايو جنهن جو پارٽ
ماڻهو ۽ پٿر آهن.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ
وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ
وَالْحِجَارَةُ

گهروارن کي دوزخ کان ڪيئن بچايون

هن آيت جي تحت حُزَائِنُ الْعِرْفَانِ ۾ آهي، الله تعاليٰ ۽ ان جي رسول صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي فرمانبرداري اختيار ڪري، عبادتون ڪري، گناهن کان پري رهي گهر وارن کي نيڪيءَ جي هدايت ۽ بديءَ کان منع ڪري ۽ انهن کي علم ۽ ادب سيکاري (پنهنجي جانين ۽ پنهنجي گهروارن کي جهنم جي باه کان بچايو)

رشتيدارن جو احترام

سڀني رشتيدارن سان سٺو سلوڪ ڪرڻ گهرجي. حضرت سيّدنا عاصِم رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته رسولُ اللهُ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمايو: ”جنهن کي هي پسند هجي ته عمر وڌي ٿي ۽ رزق ۾ ڪشادگي ٿي ۽ بُري موت دفع ٿي اهو الله تعاليٰ کان ڊڄندو

فرمان مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: مون تي ڪثرت سان درود پاڪ پڙهو بيشڪ هي توهان جي لاءِ طهارت آهي. (ابو يعليٰ)

رهي ۽ رشتيدارن سان سهڻو سلوڪ ڪري.“

(المستدرڪ، ج 5 ص 222، حديث 7362)

مصطفيٰ جانِ رحمت، شمع بزمِ هدايت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمايو:

”رشتو ٽوڙڻ وارو جنت ۾ نه ويندو“ (بخاري، ج 4 ص 97 حديث 5984)

رشتي دارن سان حسن سلوڪ جا مدني گل صِلَاءِ رَحْمِي جِي مَعْنِي

دعوت اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي مطبوع

312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شريعت حصو (16)“

صفحي 201 کان 203 تي آهي: صِلَاءِ رَحْم جِي مَعْنِي رشتي کي جوڙڻ آهي يعني رشتي وارن سان نيڪي ۽ سهڻو سلوڪ ڪرڻ.

سڄي امت جو ان تي اتفاق آهي ته صِلَاءِ رَحْم واجب آهي ۽ قُطْعِ رَحْم (يعني رشتو ٽوڙڻ) حرام آهي.

ڪهڙن رشتيدارن سان صِلَاءِ رَحْم واجب آهي؟

جن رشتيدارن سان صِلَاءِ رَحْم (رحم) واجب آهي اهي ڪير

آهن؟ ڪجهه عالمن فرمايو: اهي ذُو رَحْمِ مَحْرَم آهن ۽ ڪجهه

عالمن فرمايو: ان کان مراد ذُو رَحْمِ آهن، محرم هجن يا نه هجن.

۽ انهن مان ظاهر ٻئي نمبر وارو قول آهي، حديثن ۾ مطلقاً

(يعني بغير ڪنهن قيد جي) رشتيدارن سان صِلَاءِ رَحْم (سلوڪ) ڪرڻ

جو حڪم ايندو آهي، قرآن ڪريم ۾ مطلقاً (بلا قيد) ذُوِي الْقُرْبَىٰ

(قريبي رشتيدار) فرمايو ويو پر اها ڳالهه ضرور آهي ته رشتي

فرمانِ مُصطفيٰ عَلَيهِ السَّلَامُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن مون تي ڏهه پيرا صبح ۽ ڏهه پيرا شام درود پاڪ پڙهيو ان کي قيامت جي ڏينهن منهنجي شفاعت ملندي. (مجمع الزوائد)

۾ جيئن ته مختلف درجا آهن (انهيءَ طرح) صلءِ رحم (يعني رشتيدارن سان حسن سلوڪ) جي درجن ۾ به تفاوت (يعني فرق) هوندو آهي. والدين جو مرتبو سب کان وڌيڪ آهي، ان کان پوءِ ”ذُورْحَمِ مَحْرَمِ“ جو، (يعني اهي رشتيدار جن سان نسبي رشتو هئڻ جي وجه سان نڪاح هميشه جي لاءِ حرام هجي) ان کان پوءِ باقي رشتيدارن جو علي قدر مراتب. (يعني رشتي ۾ ويجهڙائي جي ترتيب جي مطابق).

(ردالمحتار ج 9 ص 678)

”ذُورْحَمِ مَحْرَمِ“ ۽ ”ذُورْحَمِ“ مان مراد

مُفَسِّرِ شَهِيرِ، حَكِيمِ الْأُمَّتِ، حَضْرَتِ مَفْتِي أَحْمَدِ يَارْخَانَ

عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْعَلِيِّانِ سُورَةُ الْبَقَرَةِ جِي آيت 83

ترجموڪنز الايمان: ۽ ماءُ پيءُ سان ڀلائي ڪريو ۽ مائتن سان.

وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ

جي تحت ”نفسير نعيمي“ ۾ لکن ٿا: ۽ قربيٰ بمعني قرابت آهي يعني پنهنجي ويجهي رشتيدارن سان احسان ڪريو، ڇو ته ويجهي رشتيدارن جو رشتو ماءُ پيءُ جي ذريعي هوندو آهي ۽ انهن جو احسان به ماءُ پيءُ جي مقابلي ۾ گهٽ آهي انهيءَ لاءِ انهن جو حق به ماءُ پيءُ کان پوءِ آهي، هن جڳهه تي به ڪجهه هدايتون آهن:

پهرين هدايت: ذِي الْقُرْبَىٰ اهي ماڻهون آهن جنهن جو رشتو ماءُ

فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن ڪتاب ۾ مون تي درودِ پاڪ لکيو ته جيستائين منمنجو نالو ان ڪتاب ۾ لکيل رهندو فرشتا ان جي لاءِ استغفار ڪندا رهندا. (طبراني)

پيءُ جي ذريعي هجي جنهن کي ”ذِي رَحْم“ به چوندا آهن، اهي ٽن قسمن جا آهن: هڪڙا پيءُ جا ويجهو رشتيدار جيئن ڏاڏو، ڏاڏي، چاچو، پڙي وغيره، ٻيا ماءُ جا جيئن نانو، ناني، مامو، ماسي، اخیافي (يعني جن جو پيءُ الڳ الڳ هجي ۽ ماءُ هڪ هجي اهڙي ڀاءُ ۽ پيٽ جو) ڀاءُ وغيره، ٽيان ٻنهي جا رشتيدار جيئن حقيقي ڀاءُ پيٽ. انهن مان جنهن جو رشتو قوي هوندو ان جو حق مُقدم.

بين هدايت: قريبي رشتيدار ٻن قسمن جا آهن هڪ اهي جن سان نڪاح حرام آهي، انهن کي ذِي رَحْمِ مَحْرَم (يعني اهڙو قريبي رشتيدار جو جيڪڏهن انهن مان جنهن ڪنهن کي به مرد ۽ ٻئي کي عورت فرض ڪيو وڃي ته نڪاح هميشه جي لاءِ حرام ٿئي جيئن پيءُ، ماءُ، پٽ، ڌيءُ، ڀاءُ، پيٽ، چاچو، پڙي، مامو، ماسي، ڀائيڄو، ڀائيڄي وغيره) چوندا آهن، جيئن چاچو، پڙي، مامو، ماسي وغيره. ضرورت جي وقت انهن جي خدمت ڪرڻ فرض آهي نه ڪرڻ وارو گنهگار ٿيندو. ٻيا اهي جن سان نڪاح حلال جيئن ماسي، مامي، چاچي جي اولاد، انهن سان احسان ۽ سلوڪ ڪرڻ سنڌِ مُوگده آهي ۽ گهڻو ثواب پر هر ويجهي رشتيدار بلڪه سڀني مسلمانن سان سٺي اخلاق سان پيش اچڻ ضروري ۽ انهن کي ايذاءُ پهچائڻ حرام.

(تفسير غزيري)

فرمانِ مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن جمع جي ڏينهن مون تي ٻه سو ڀيرا درود پاڪ پڙهيو ان جا ٻه سو سالن جا گناهه معاف ٿيندا. (ڪنز العمال)

ٽين هدايت: ساهورا پري جا رشتيدار ڏي رَحْمَ نه آهن، ها انهن مان ڪجهه مَحْرَم آهن جيئن سَسُ ۽ رضاعي ماءُ، ڪجهه محرم به نه آهن، انهن جا به حق آهن ايتري قدر جو پاڙي وارن جا به حق آهن پر اهي ماڻهو هن آيت ۾ داخل نه آهن ڇو ته هتي رَحْمِي ۽ رشتيدار مراد آهن.

(تفسير نعيمي ج 1 ص 447)

رشتيدار ٻئي ملڪ ۾ هجن ته ڇا ڪري؟

جيڪڏهن هي شخص پرديس ۾ آهي ته رشتيدارن ڏانهن خط موڪليندو ڪري، انهن سان خط ۽ ڪتابت جاري رکي ته جيئن بي تعلقِي پيدا نه ٿئي ۽ ٿي سگهي ته وطن اچي ۽ رشتيدارن سان تعلقات تازا ڪري، ائين ڪرڻ سان محبت ۾ اضافو ٿيندو.

(ردالمحتار ج 9 ص 678) هن زماني ۾ رابطو تمام آسان آهي، خط پهچڻ ۾ ڪافي دير لڳندي، ٿي سگهي ته فون ۽ اي ميل جي ذريعي به رابطو رکجي سگهجي ٿو ڇو ته اهي به اِرْذِيَادِ حُب (يعني محبت وڌائڻ) جا ذريعا آهن.

رشتو توڙڻ جي هڪ صورت

جڏهن پنهنجو ڪو رشتيدار ڪا حاجت پيش ڪري ته ان جي حاجت پوري ڪري، ان کي رد ڪري ڇڏڻ قَطْعِ رَحْمَ (يعني رشتو توڙڻ) آهي. (ذُرر، ص 323) ياد رهي! قَطْعِ رَحْمَ يعني رشتو توڙڻ حرام آهي.

فرمان مصطفي ﷺ: مون تي ڪثرت سان درود پاڪ پڙهو بيشڪ هي توهان جي لاءِ طهارت آهي. (ابو يعليٰ)

صلءَ رحم هي آهي ته اهو توڙي تڏهن به توهان جوڙيو

صلءَ رحمي (رشتيدارن سان سنو سلوڪ) هن جو نالو نه آهي ته اهو سنو سلوڪ ڪري ته توهان به ڪريو، ايئن ڪرڻ ته حقيقت ۾ مُڪافات يعني ادلو بدلو ڪرڻ آهي جيئن ان توهان ڏانهن ڪجهه موڪليو توهان ان ڏانهن موڪلي ڇڏيو، اهو توهان ڏانهن آيو توهان ان ڏانهن هليا ويا. حقيقت ۾ صلءَ رحم (يعني ڪامل درجي جو رشتيدارن سان حسن سلوڪ) اهو آهي ته اهو توڙي ۽ توهان جوڙيو، اهو توهان کان جدا ٿيڻ چاهي ٿو، بي اعتنائي (يعني لاپرواهي) ڪندو آهي ۽ توهان ان سان رشتي جي حقن جي مُراعات (يعني لحاظ ۽ رعايت) ڪريو.

(ردالمحتار ج 9 ص 678)

ناراض رشتيدارن سان صلح ڪري وٺو

منامنا اسلامي ڀائرو! منهنجي توهان کي مدني التجاءَ آهي ته جيڪڏهن توهان جي ڪنهن رشتيدار سان ناراضگي آهي جيتوڻيڪ رشتيدار جو ئي قصور هجي صلح جي لاءِ خود ئي اڳپرائي ڪريو ۽ خود اڳيان وڌي خوش مزاجيءَ سان انهن سان ملي تعلقات سنواري وٺو. ها جيڪڏهن ڪا شَرعي مَصْلَحَت مانع (يعني رڪاوٽ) آهي ته بيشڪ صلح نه ڪريو عاشقانِ رسول جي مدني قافلن ۾ ستنن جي تربيت جي لاءِ سفر ۽ روزانو فڪرِ مدينه جي ذريعي مدني انعامات جو ڪارڊ پري هر مدني مهيني جي پهرين ڏينهن پنهنجي علائقي

فرمانِ مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: ان شخص جو نڪ مٽيءَ ۾ ملي وڃي جنهن وٽ منهنجو ذڪر ٿئي ۽ اهو مون تي درودِ پاڪ نه پڙهي. (حاڪم)

جي ذميدار کي جمع ڪرائڻ جي برڪت سان **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** بظفيلِ مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ احترامِ مسلم جو توهان جي اندر اهو درد پيدا ٿيندو جو تمام رشتيدارن سان نه صرف صلح ٿي ويندو بلڪ اهي سڀ جا سڀ **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿي ويندا.

سب شڪر رنجياں دور هون گي مياں
قافله ميں چليس قافله ميں چلو

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

يتيم جي مٿي تي هٿ ڦيرڻ جي فضيلت

جنهن چوڪر ۽ چوڪريءَ جو پيءُ فوت ٿي وڃي ان کي يتيم چوندا آهن. پر جڏهن چوڪر يا چوڪري بالغ ٿي ويا ته هاڻي يتيم جا احڪام ختم ٿيا. يتيمن سان حُسن سلوڪ جو به وڏو ثواب آهي. جيئن ته رسولِ ڪريم، رُوْفُ رَحِيمِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: جيڪو شخص يتيم جي مٿي تي محض الله **عَزَّوَجَلَّ** جي لاءِ هٿ ڦيري ته جيترو وارن تي ان جو هٿ گذريو هر وار جي بدلي ۾ ان جي لاءِ نيڪيون آهن، ۽ جيڪو شخص يتيم چوڪريءَ يا چوڪر تي احسان ڪري مان ۽ اهو جنت ۾ (بنيي آڱرين کي ملائي فرمايو) هن طرح هونداسين.

(مسند امام احمد بن حنبل ج 8 ص 272 حديث 22215)

يتيم جي مٿي تي هٿ ڦيرڻ ۽ مسڪين کي کاڌو ڪارائڻ سان دل جي سختي ختم ٿيندي آهي. جيئن ته حضرت سيدنا ابو

فرمانِ مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن وت منهنجو ذکر ٿئي ۽ ان مون تي درود شريف نه پڙهيو ان جفا ڪئي. (عبدالرزاق)

هُريره رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته هڪ شخص پنهنجي دل جي سختي جي شڪايت ڪئي. نبي رحمت، شفيع اُمت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: ”يتيم جي مٿي تي هٿ ڦيريو ۽ مسڪين کي ماني ڪارايو.“ (ايضا ج 3 ص 335 حديث 9028) بي چين دليٰن جا چين رَحْمَتِ دَارِين صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو ”بار يتيم هجي ته ان جي مٿي تي هٿ ڦيريندي اڳيان آڻي ۽ ٻار جو پيءُ هجي ته هٿ ڦيريندي ڪنڌ جي طرف ڪڍي وڃي“ (معجم اوسط ج 1 ص 351 حديث 1279)

عورت سان نياڻن جي ڪوشش ڪريو

مرد کي گهرجي ته پنهنجي گهرواريءَ سان سهڻو سلوڪ ڪري ۽ ان کي حڪمتِ عملي سان هلائي. جيئن ته مني مني آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ حڪمتِ نشان آهي. بيشڪ عورت پاسراتي مان پيدا ڪئي وئي آهي، توهان جي لاءِ ڪنهن طرح به سڌي نه ٿي سگهندي جيڪڏهن توهان ان مان نفعو چاهيو ٿا ته ان جي تيزائپ سان ئي نفعو حاصل ڪري سگهو ٿا ۽ جيڪڏهن ان کي سڌو ڪرڻ لڳندا ته توڙي ڇڏيندا ۽ ان جو توڙڻ طلاق ڏيڻ آهي. (صحيح مسلم ص 775، حديث 1468)

گهرواريءَ سان نرميءَ جي فضيلت

معلوم ٿيو ته ڪجهه نه ڪجهه مزاج جي خلاف حرڪتون ان کان ٿينديون ٿي رهنديون، مرد کي گهرجي ته صبر ڪندو رهي. نئين جي سرور، حُسن اخلاق جي پيڪر، محبوب رَبِّ اَكْبَر صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان روح پرور آهي: ڪامل ايمان وارن مان

فرمانِ مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن وت ممنجو ذکر ٿئي ۽ ان مون تي درودِ پاڪ نه پڙهيو تحقيق اهو بدبخت ٿي ويو. (ابن سني)

اهو به آهي جيڪو عمدہ اخلاق وارو ۽ پنهنجي گهرواريءَ سان سڀني کان وڌيڪ نرم طبيعت وارو هجي.

(ترمذي، ج 4 ص 278، حديث 2621)

عورت سان درگزر جو معاملو رکو

منا منا اسلامي پائرو! هن حديث پاڪ ۾ انهن ماڻهن لاءِ دعوتِ فِڪر آهي جيڪي ڳالهه ڳالهه تي پنهنجي گهرواريءَ کي دڙڪا ڏيندا رهندا آهن بلڪ ماريندا آهن. هڪ نازڪ جنس تي قوت جو مظاهرو ڪرڻ ۽ خوامخواه رُعب ڄمائڻ مردانگي ناهي جيڪڏهن عورت جي غلطي هجي تڏهن به درگزر کان ڪم وٺڻ گهرجي ڇو ته جڏهن عورت مان گهڻا فائدا حاصل ٿيندا آهن ته ان جي نادانين تي صبر به ڪرڻ گهرجي، نَبِي رَحْمَت، شَفِيعِ اُمَّت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان عالیشان آهي: مؤمن مرد مؤمنه عورت سان دشمني نه ٿو رکي سگهي. جيڪڏهن ان جي هڪ خصلت بُري لڳندي ته بي پسند اچي ويندي.

(مسلم ص 75، حديث 1469)

لوڻ گهڻو وجهي ڇڏيو

چوندا آهن: هڪ شخص جي گهر واريءَ کاڌي ۾ لوڻ گهڻو وجهي ڇڏيو. ان کي ڪاوڙ ته ڏاڍي لڳي پر اهو سوچيندي هو ڪاوڙ پي ويو ته ائون به ته خطائون ڪندو رهندو آهيان جيڪڏهن اڄ مون گهرواريءَ جي خطا تي سختي سان پڪڙ ڪئي ته ڪٿي

فرمانِ مُصطفي صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن مون تي هڪ ڀيرو درود پاڪ پڙهيو الله تعاليٰ ان تي ڏهه رحمتون موڪليندو آهي. (مسلم)

ائين نه ٿئي جو سڀاڻي قيامت جي ڏينهن الله عَزَّوَجَلَّ به منهنجي خيالن تي گرفت فرمائي. اهڙي طرح ان دل ئي دل ۾ پنهنجي گهرواريءَ جي خطا معاف ڪري ڇڏي. وفات کان پوءِ ان کي ڪنهن خواب ۾ ڏسي پڇيو، الله عَزَّوَجَلَّ توهان سان ڪهڙو معاملو فرمايو؟ ان جواب ڏنو ته گناهن جي ڪثرت جي ڪري عذاب ٿيڻ وارو ئي هو ته الله عَزَّوَجَلَّ فرمايو: منهنجي پانهيءَ کاڌي ۾ لوڻ گهڻو وجهي ڇڏيو هو ۽ تو ان جي خطا معاف ڪري ڇڏي هئي، وڃ مان به ان جي بدلي ۾ توکي اڄ معاف ڪريان ٿو.

منا منا اسلامي ڀائرو! عاشقانِ رسول جي مدني قافلي ۾ سفر جي سعادت ۽ هر مدني مهيني مدني انعامات جو رسالو پري جمع ڪرائڻ جي برڪت سان **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** بظفيلِ مُصطفي صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ گهريلو ناراضگيون ختم ٿينديون ۽ توهان جو گهر خوشين جو مرڪز بڻجي ويندو ۽ **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** توهان جي خاندان کي مدينه منوره جو نظارو نصيب ٿيندو.

سويا هو انصیب جگا دیتجے حضور

میٹھا مدینہ مجھ کو دکھا دیتجے حضور

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

مٿس جاق

گهرواريءَ کي به گهرجي ته پنهنجي مٿس سان نڪ سلوڪ

فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: مون تي ڪثرت سان درود پاڪ پڙهو بيشڪ توهان جو مون تي درود پڙهڻ توهان جي گناهن جي لاءِ مغفرت آهي. (جامع صغير)

ڪري جيئن ته مني مني آقا مديني واري مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمانِ خوشبودار آهي: ”قسم آهي ان جو جنهن جي قبضهءِ قدرت ۾ منهنجي جان آهي جيڪڏهن پيرن کان مٿي تائين مڙس جي سڄي جسم ۾ زخم هجن جن مان گند ۽ رت وارو گند وهندو هجي پوءِ عورت ان کي چئي تڏهن به مڙس جو حق ادا نه ڪيائين.“

(مسند امام احمد بن حنبل ج 4 ص 318، حديث 12614)

مڙس جو گهر نه ڇڏي

ڳالهه ڳالهه تي رُسي مائتن ۾ هلي وڃڻ واري عورت هن حديث پاڪ کي بار بار ياد ڪري ۽ دل جي گهرائين ۾ لاهي، سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان عالیشان آهي: ”۽ (گهرواري) بغير اجازت ان (يعني مڙس) جي گهر کان نه وڃي جيڪڏهن (بغير ضرورت) ائين ڪيائين ته جيستائين توبه نه ڪري يا واپس موٽي نه اچي الله عَزَّوَجَلَّ ۽ فرشتا ان تي لعنت ڪندا آهن.“

(کنز العمال، ج 16 ص 144 حديث 44801 مخلصًا)

اڪثر عورتن جي جهنمي هجڻ جو سبب

ڪجهه عورتون پنهنجي مڙسن جون سخت نافرمانيون ۽ ناشڪريون ڪنديون آهن ۽ توري ڪا ڳالهه بُري لڳي وڃي ته پويان سڀئي احسان و ساري پاراٽا ڏيڻ شروع ڪري ڇڏينديون آهن. جيڪي اسلامي پيرون ڳالهه ڳالهه تي لعنت ملامت ڪنديون ۽ پاراٽا ڏينديون

فرمانِ مُصطفي ﷺ: مون تي درود شريف پڙهو الله تعاليٰ توهان تي رحمت موڪليندو. (ابن عدي)

رهنديون آهن انهن کي ڊڄڻ گهرجي جو سرڪار نامدار مديني جا تاجدار ﷺ جن هڪ پيري عيد جي ڏينهن عيد گاه تشریف کڻي ويندي عورتن وٽان گذريا ته فرمايائون: اي عورتو! صدقو ڪنديون ڪريو ڇو ته مون اڪثر توهان کي جهڻي ڏٺو آهي. عورتن عرض ڪيو: يا رسول الله ﷺ! ان جو سبب؟ فرمايائون: ”ان لاءِ جو توهان گهڻي لعنت ڪنديون آهيو ۽ پنهنجي مڙس جي ناشڪري ڪنديون آهيو“ (بخاري ج 1 ص 123 حديث 304)

پاڙيسرين جي اهميت

مٿا مٿا اسلامي پائرو! هر هڪ کي گهرجي ته پنهنجي پاڙيسرين سان سهڻو سلوڪ ڪري ۽ بنا مصلحتِ شرعي انهن جي احترام ۾ گهٽتائي نه ڪري. هڪ شخص حضور سراپاءِ نور، فيض گنجور ﷺ جي خدمت با عظمت ۾ عرض ڪيو: يا رسول الله ﷺ! مون کي هي ڪيئن معلوم ٿئي ته مون سٺو ڪيو يا بُرو؟ فرمايائون: جڏهن تون پاڙيسرين کي هي چوندو ٻڌين ته تون سٺو ڪيو ته بيشڪ تون سٺو ڪيو ۽ جڏهن هي چوندو ٻڌين ته تون بُرو ڪيو ته بيشڪ تون بُرو ڪيو آهي.

(ابن ماجه ج 4 ص 479 حديث 4223)

اعليٰ ڪردار جي سند

الله اڪبر! پاڙيسرين جي ايتري قدر اهميت جو ڪير پڪتر

فرمانِ مُصطفي صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن مون تي ڏهر پيرا درود پاڪ پڙهيو الله تعاليٰ ان تي سو رحمتون نازل فرمائي تو. (طبراني)

سرٽيفڪيٽ انهن جي ذريعي ملي. افسوس پوءِ به اڄ پاڙيسرين جو ڪو خيال نٿو رکيو وڃي. عاشقانِ رسول جي مدني قافلي ۾ سفر جي سعادت ۽ هر مدني مهيني مدني انعامات جو رسالو پري جمع ڪرائڻ جي برڪت سان **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ** بطفيلِ مصطفي صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پاڙيسرين جي اهميت دل ۾ پيدا ٿيندي ۽ انهن جي احترام جو ذهن بٽجنڊو ۽ **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ** توهان جو پاڙو باغِ مدينه بٽجي ويندو.

بهار آءِ محَلَّ ميں مرے بھی يارِ رسولِ الله

ادھر بھی تو جھڑی بر سے کوئی رحمت کے بادل سے

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

امير قافلہ ڪهڙو هجي؟

سفر ۾ جيڪو اميرِ قافلہ هجي ان کي پنهنجي ساٿين جو احترام ۽ انهن جي تمام گهڻي خدمت ڪرڻ گهرجي جيئن ته فرمانِ مصطفي صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهي: سفر ۾ اهو ئي امير آهي جيڪو انهن جي خدمت ڪري، جيڪو شخص خدمت ۾ وڌي ويو ته ان جا ساٿي ڪنهن عمل ۾ ان کان نه ٿا وڌي سگهن، ها جيڪڏهن انهن مان ڪو شهيد ٿي وڃي ته اهو ئي وڌي ويندو.

(شعب الايمان، ج 6 ص 334 حديث 8407)

بچيل شيون بين کي ڏيڻ جي ترغيب

هڪ موقعي تي سرڪارِ مدينه صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سفر ۾ ارشاد

فرمانِ مُصطفي ﷺ: توهان جتي به هجو مون تي درود پاڪ پڙهو توهان جو درود مون تائين پهچي ويندو آهي. (طبراني)

فرمايو: جنهن وٽ زياده سواري هجي اهو بغير سواري واري کي عطا ڪري ڇڏي ۽ جنهن وٽ بچيل خوراڪ هجي اهو بغير خوراڪ واري کي ڪارائي ڇڏي ۽ اهڙي طرح ٻين شين جي متعلق ارشاد فرمايو. حضرت سيدنا ابوسعيد خُدري رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائن ٿا: ”پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اهڙي طرح مال جا مختلف قسم ذڪر فرمايا ايسٿائين جو اسان محسوس ڪيو ته بچيل شيء مان ڪنهن کي پاڻ وٽ رکي ڇڏڻ جو حق ئي ناهي.“

(مسلم ص 952 حديث 1728)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

ماڻهن جي باري ۾ سوال ٿيندو

هڪ اميرِ قافلہ ئي نه هر هڪ کي پنهنجي ماڻهن سان حُسنِ سلوڪ ڪرڻ ضروري آهي جيئن ته الله عَزَّوَجَلَّ جي محبوب دَآئِءِ عُيُوبٍ مُنْزَءُ عَنِ الْعُيُوبِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمانِ هدايت نشان آهي: توهان مان هر هڪ نگران آهي ۽ نگراني جي متعلق سڀني کان پڇا ٿيندي بادشاه نگران آهي ۽ ان جي رعايا جي باري ۾ ان کان سوال ٿيندو ۽ مرد پنهنجي گهر جو نگران آهي ۽ ان جي رعايا جي باري ۾ ان کان سوال ٿيندو ۽ عورت پنهنجي مڙس جي گهر ۾ نگران آهي ۽ ان جي رعايا جي باري ۾ ان کان سوال ٿيندو.

(بخاري ج 2 ص 112 حديث 2409)

منامنا اسلامي پاترو! عاشقانِ رسول جي مدني قافلي ۾ مسلسل سفر جي سعادت ۽ مدني انعامات جو رسالو پري هر مدني

فرمانِ مُصطفي صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: مون تي ڪثرت سان درود پاڪ پڙهو بيشڪ هي توهان جي لاءِ طهارت آهي. (ابو يعليٰ)

مهيني جمع ڪرائڻ جي برڪت سان **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** بطفيلِ مصطفي صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پنهنجي ماتحتن جي احترام جو اهو جذبو نصيب ٿيندو جو **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** هر فرد خوش ٿي اوهان کي دعائِ مدينه سان نوازيندو رهندو.

میں دنیا کی دولت کا منگتا نہیں ہوں

مجھے بھائیو! دو دعائے مدينه

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

ڪمن جي ورهاست

سفر جي دؤران ڪنهن هڪ تي سڄو بوجھ رکڻ جي بجاءِ ڪمن کي پاڻ ۾ تقسيم ڪرڻ گهرجي. جيئن هڪ پيري ڪنهن سفر ۾ صحابه ڪرام **عَلَيْهِمُ الرِّضْوَان** ٻڪري ذبح ڪرڻ جو ارادو ڪيو ۽ ڪم تقسيم ڪري ڇڏيا. ڪنهن پنهنجي ذمي ذبح جو ڪم سنڀاليو ته ڪنهن ڪل لاهڻ جو ۽ ڪو پچائڻ جو ذميدار ٿي ويو، سرڪار مدينه **صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** فرمايو: ڪنهن جمع ڪرڻ منهنجي ذمي آهي. صحابه ڪرام **عَلَيْهِمُ الرِّضْوَان** عرض گذار ٿيا: آقا! هي به اسان ئي ڪري ڇڏينداسين. فرمايائون: هي ته آئون به ڄاڻان ٿو ته توهان هي ڪم خوشيءَ سان ڪري ڇڏيندا پر مون کي هي پسند ناهي جو توهان ۾ ٺاميان رهان ۽ الله **عَزَّوَجَلَّ** به هن کي پسند نٿو فرمائي.

(خلاصہ سير سيد البشر لمحبت الدين الطبراني ص 75 مخلصًا)

فرمانِ مُصطفيٰ ﷺ: جنهن مون تي هڪ ڀيرو درود پاڪ پڙهيو الله تعاليٰ ان تي ڏهه رحمتون موڪليندو آهي. (مسلم)

بين کي پنهنجي سیت تي جگه ڏيو

ترين يا بس وغيره ۾ جيڪڏهن سيتون گهٽ هجن ته اهو نه هئڻ گهرجي جو ڪجهه ويٺا ٿي رهن ۽ ڪجهه بيني بيني ٿي سفر ڪن. ٿيڻ هي گهرجي ته موقع محل جي مناسبت سان سڀ واري واري سان ويهو ۽ بين لاءِ پنهنجي سيت ايتار ڪري ثواب ڪمايو. ۽ سيت ايتار ڪري هن صورت ۾ به ثواب ڪمائي سگهجي ٿو جڏهن ته سيت جي بکنگ ڪرائي ڇڏي هجي جو بکنگ ڪرائڻ سان ايتار ڪرڻ ڪو منع نٿو ٿي وڃي. حضرت سيّدنا عبدالله بن مسعود رضي الله تعالى عنه فرمائن ٿا ته غزوه بدر ۾ هڪ اٺ تن ماڻهن لاءِ هو. جيئن ته حضرت ابو لباب ۽ حضرت علي رضي الله تعالى عنهما سرڪارِ مدينه صلی الله تعالى عليه وآله وسلم جي سواري ۾ شريڪ هئا، ٻنهي جو بيان آهي ته جڏهن سرڪار صلی الله تعالى عليه وآله وسلم جن جي پيادل هلڻ جو وارو ايندو هو ته اسان ٻئي عرض ڪندا هئاسين ته اوهان سوار ٿي رهو، اوهان جي بدلي اسين پيادل هلنداسين. ارشاد فرمايائون: توهان مون کان وڌيڪ طاقتور ناهيو ۽ آئون بنسبت توهان جي ثواب کان بي نياز ناهيان (يعني مون کي به ثواب گهرجي پوءِ آئون ڇو پيادل نه هلاڻ!)

(شرح السنه ج 5 ص 566، حديث 2680)

مدني قافلي ۾ سفر ڪريو

منا منا اسلامي ڀائرو! عاشقانِ رسول جي مدني قافلي ۾ مسلسل سفر جي سعادت ۽ مدني انعامات جو رسالو پري هر مدني

فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: مون تي ڪثرت سان درود پاڪ پڙهو بيشڪ توهان جو مون تي درود پڙهڻ توهان جي گناهن جي لاءِ مغفرت آهي. (جامع صغير)

مهيني جمع ڪرائڻ جي برڪت سان **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** بطفيل مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پنهنجي سيٽ ٻين کي پيش ڪرڻ لاءِ ايتار جو جذبو پيدا ٿيندو ۽ ان جي برڪت سان **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** سفر حج ۽ ديدارِ مدينه به نصيب ٿيندو ۽ سفر جي دؤران به مديني جي مسافرن لاءِ مِني شريف، مُرْدَلَف شريف، عَرَفَات شريف ۽ مڪءُ مُڪَرَّم ۽ مدينه منورَه **رَأَاهَا اللهُ شَرَفًا وَتَعْظِيمًا** ۾ ديوانگي سان سيتون پيش ڪندي رهڻ جون سعادتون ملنديون رهنديون.

يارب! سُوئے مدينه مستانه بن ڪه جاؤن

اُس شمعِ دو جهان کي پروانه بن ڪه جاؤن

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

وڌيڪ جڳهه نه والاريو

اجتماعن وغيره ۾ جتي ماڻهو گهڻا هجن اُتي پنهنجي سهولت لاءِ زياده جڳهه والاري ٻين لاءِ تنگي جو باعث نه بڻجڻ گهرجي جيئن ته حضرت سيدنا سهل بن معاذ رضي الله تعالى عنهم جو بيان آهي منهنجا والد گرامي رضي الله تعالى عنه فرمائن ٿا ته اسان پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان گڏ جهاد ۾ وياسين ته ماڻهن منزلون تنگ ڪري ڇڏيون (يعني ضرورت کان وڌيڪ جڳهه گهيري ڇڏي) ۽ رستو روڪي ڇڏيو. ان تي رسولُ الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هڪ ماڻهوءَ کي موڪليو ته اهو هي اعلان ڪري ”بيشڪ جيڪو منزلون تنگ ڪري يا رستو روڪي ته ان جو ڪو جهاد ناهي.“

(ابو داؤد ج 3 ص 58 حديث 2629)

فرمانِ مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: مون تي درود شريف پڙهو الله تعالي توهان تي رحمت موڪليندو. (ابن عدي)

اچڻ واري جي لاءِ سُري ويهڻ سنت آهي

جيڪي ماڻهون پهرين کان وينل هجن انهن جي لاءِ سنت هي آهي ته اچڻ واري جي لاءِ سري ويهڻ حضرت سيدنا وائله بن حُطَّاب رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته هڪ شخص تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي خدمت ۾ حاضر ٿيو. پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مسجد ۾ تشريف فرما هئا. رحمتِ دوعالم، نورِ مُجَسَّم، شاهِ بني آدم، رسولِ مُحَسَّنَم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اُن جي لاءِ پنهنجي جڳهه کان سُري ويا. اُن عرض ڪيو: يارسولَ اللهُ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جڳهه ڪُشاده موجود آهي، (اوهان صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سُرڻ جي تڪليف چو فرمائي!) فرمايائون: ”مسلمان جو حق هي آهي ته جڏهن ان جو پاءُ ان کي ڏسي ته ان جي لاءِ سُري ويڃي.“

(شعب الايمان ج 6 ص 468، حديث 8933)

منا منا اسلامي پائرو! عاشقانِ رسول جي مدني قافلي ۾ مسلسل سفر جي سعادت ۽ مدني انعامات جو رسالو پري جمع ڪرائڻ جي برڪت سان اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ بطفيلِ مصطفي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ٿورڙي جڳهه ۾ برڪت ٿيندي پين جي لاءِ سُرڻ جي سنت تي عمل جو ذهن بڻجندو ۽ اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ جَنَّةُ البقيع ۾ گهڻي ڪُشاده جڳهه نصيب ٿيندي.

زاهدين دُنيا بهي رَشڪ ڪرتي عاصي پر

میں بقیعِ عَرَقَد میں دُفن ہو اگر جاتا

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

فرمان مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن مون تي ڏهه پيرا درود پاڪ پڙهيو الله تعاليٰ ان تي سؤ رحمتون نازل فرمائي ٿو. (طبراني)

بين کان لڪي ڳالهه ڪرڻ

حضرت سيدنا عبدالله بن مسعود رضي الله تعالى عنه جو بيان آهي ته رسول اڪرم، رحمت عالم نور مجسم، شاه بني آدم نبي محتشم صلى الله تعالى عليه وآله وسلم ارشاد فرمايو: جڏهن توهان تي هجو ته به شخص ٽئين کي ڇڏي ڪري لڪي لڪي ڳالهيون نه ڪريو جيستائين مجلس ۾ گهڻا ماڻهو نه اچن. هي هن سبب کان ته ان ٽئين کي ڏک پهچندو. (صحيح البخاري ج 4 ص 185 رقم الحديث 6290 دارالكتب العلميه بيروت) (ته شايد منهنجي متعلق ڪجهه چئي رهيا آهن يا هي ته مون کي هن لائق نه سمجهيائون جو پنهنجي گفتگو ۾ شريڪ ڪن ها وغيره)

ڪنڌ اورانگهي

جيڪي ماڻهون جمعي جو پهرين کان اڳين صف ۾ ويهي چڪا هجن، دير سان اچڻ واري کي انهن جي ڪنڌن کي اورانگهي اڳيان وڌڻ جي اجازت ناهي. جيئن ته سرڪار مدينه منوره، سردار مڪه مڪرمه صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جن جو فرمان عبرت نشان آهي: ”جنهن جمعي جي ڏينهن ماڻهن جي ڪنڌن کي اورانگهيو ان جهڻم جي طرف پل ناهيو.“ (ترمذي ج 2 ص 48، حديث 513). ان جي هڪ معنيٰ هيءَ آهي ته ان تي چڙهي چڙهي ماڻهون جهڻم ۾ داخل ٿيندا.

(حاشيه بهار شريعت ج 1 ص 761، 762)

منا منا اسلامي پاڻرو! جمعہ جي نماز جي لاءِ جلد مسجد ۾ حاضر ٿيڻ کپي، جيڪڏهن دير ٿي وئي، خطبو شروع ٿي ويو ته

فرمانِ مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: توهان جتي به هجو مون تي درود پاڪ پڙهو توهان جو درود مون تائين پهچي ويندو آهي. (طبراني)

مسجد ۾ جتي پهتو هو اُتي ئي رکجي وڃي هڪ قدم به اڳتي نه وڌي. منهنجي آقا اعليٰ حضرت، امامِ اهل سنت مولانا شاه امام احمد رضا خان رَحْمَةُ الرَّحْمٰن فرمائن ٿا: خطبي جي حالت ۾ هلڻ حرام آهي. ايتري تائين علماءِ ڪرام رَحْمَهُمُ اللهُ السَّلَام فرمائن ٿا ته جيڪڏهن اهڙي وقت آيو جو خطبو شروع ٿي ويو ته مسجد ۾ جتي پهتو اُتي ئي رکجي وڃي، اڳيان نه وڌي جو هي عمل هوندو ۽ خطبي جي حالت ۾ ڪو به عمل روا (يعني جائز) ناهي. (فتاويٰ رضويه مؤخره ج 8 ص 333) وڌيڪ فرمائن ٿا: خطبي ۾ ڪنهن طرف ڪنڌ ڦيري ڏسڻ به حرام آهي. (ايضا ص 334)

ٻن جي وچ ۾ ويهڻ

جيڪڏهن ٻه ماڻهو پهريان کان وينا هجن ته انهن جي اجازت جي ئي بغير انهن جي وچ ۾ ويهڻ سخت بداخلاقي ۽ احترام مسلم جي سراسر خلاف ورزي آهي. جيئن شهنشاهِ مدينه، رَاحَتِ قَلْبُ وَ سِينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ عبرت نيشان آهي: ”ڪنهن شخص جي لاءِ هي حلال ناهي ته ٻن ماڻهن جي وچ ۾ انهن جي اجازت جي بغير جدائي ڪري ڇڏي.“ (ابو داؤد، ج 4 ص 344، حديث 4845) (يعني انهن جي اجازت جي بغير انهن جي وچ ۾ ويهي رهڻ حلال نه آهي) حضرت سيدنا حذيفه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي روايت جي مطابق جيڪو حلقي جي وچ ۾ وڃي ويهي اهڙو ماڻهو سرڪارِ دو عالم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جي رِبانِي مَلْعُون آهي. (ترمذي حديث 2762 ج 4 ص 346) **اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** جي پياري

فرمان مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: مون تي ڪثرت سان درود پاڪ پڙهو بيشڪ هي توهان جي لاءِ طهارت آهي. (ابو يعليٰ)

حبیب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو هي به فرمان آهي ته هڪ شخص ٻئي کي ان جي جڳهه کان اتاري پاڻ نه ويهي پر ويهڻ وارا ڪشادگي ڪري ڇڏين.

(مسلم، ص 1199 حديث 2177)

اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ جي محبوب، دائاءِ عُيُوب، مُرَّةُ عَنِ الْعُيُوبِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان عاليشان آهي: جيڪو شخص پنهنجي جڳهه تان اتي ۽ پوءِ واپس اچي وڃي ته پنهنجي جڳهه جو اهوئي وڌيڪ حقدار آهي.

(مسلم، ص 1199، حديث 2179)

صاف ۾ چادر رکي جڳهه روڪڻ

منهنجي آقا اعليٰ حضرت امام اهل سنت مولانا شاه امام احمد رضا خان عَلَيْهِ رَحْمَةُ الرَّحْمَنِ فرمائن ٿا: ڪو شخص مسجد ۾ آيو هڪ جڳهه تي ويٺو پهر اتي وضو جي لاءِ ويو ۽ پنهنجو ڪپڙو اتي ڇڏي ويو، ٻيو شخص ان ڪپڙي کي کڻي اتي نه ويهي ڇو ته ويهڻ واري جو قبضو سابق (پهرين کان) ٿي ويو آهي. (پر هي قبضو ڪجهه وقت لاءِ آهي جيئن ته اڳيان هلي اعليٰ حضرت فرمائن ٿا: اهڙو قبضو ڪجهه وقت لاءِ مڃيو ويندو آهي جيئن ته ڪپڙو رکي وضو لاءِ ويٺو ۽ ائين نه جو مسجد ۾ پنهنجي ڪا شيءِ رکي ڇڏيو ۽ اها جڳهه هميشه اوهان جي لاءِ مخصوص ٿي وڃي ته جڏهن اچو پين تي تقديم (يعني فوقيت) پايو، هي هرگز ناجائز نا مقبول آهي.

(فتاويٰ رضويه ج 16 ص 148)

فرمانِ مُصطفي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جيڪو مون تي درود پاڪ پڙهڻ وساري ويٺو اهو جنت جو رستو ڀڳي ويو. (طبراني)

منا مٿا اسلامي ڀائرو! عاشقانِ رسول جي مدني قافلي ۾ مسلسل ستنن پري سفر جي سعادت ۽ مدني انعامات جو هر مهيني ڪارڊ جمع ڪرائڻ جي برڪت سان **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** بطفيلِ مصطفي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مجلس جا آداب، ٻين جي حق تلفين ۽ دل آزارين کان پاسو ڪرڻ ۽ احترامِ مسلم بجا آڻڻ جو ذهن بڻجندو ۽ هن مدني تربيت جي برڪت سان **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** حج ۽ زيارتِ مدينه شريف جو شرف حاصل ٿيندو ۽ اتي به هنن ستنن تي عمل نصيب ٿيندو.

تيرے ديوانے سب، آئیں سوئے عرب
دیکھیں سارے حرم، تاجدارِ حرم

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ

دل نه ڏڪايو

منا مٿا اسلامي ڀائرو! احترامِ مسلم جو تقاضو هي آهي ته هر حال ۾ هر مسلمان جي تمام حقن جو لحاظ رکيو وڃي ۽ بنا شرعي اجازت جي ڪنهن به مسلمان جي دل آزاري نه ڪئي وڃي، اسان جي مني مني آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ڪڏهن به ڪنهن مسلمان جي دل نه ڏڪائي نه ڪنهن تي طنز يعني ٽوڪ ڪئي نه ڪنهن جو مذاق ڪيو نه ڪنهن کي ڏڪاريو نه ڪڏهن ڪنهن جي بي عزتي ڪئي بلڪ هر هڪ کي سيني سان لڳايو، بلڪ

فرمانِ مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن مون تي هڪ ڀيرو درود پاڪ پڙهيو الله تعاليٰ ان تي ڏهه رحمتون موڪليندو آهي. (مسلم)

لگاتے ہیں اُس کو بھی سینے سے آقا

جو ہوتا نہیں منہ لگانے کے قابل

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

أَسْوَأَ حَسَنَةٍ

احترامِ مسلم بجا آڻڻ لاءِ اسان کي پنهنجي پياري پياري آقا، مديني واري مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي اسوءء حسنہ کي سامهون رکي ڀيرو ڪرڻي پوندي، پارو 21 سورة الاحزاب آيت نمبر 21 ۾ ارشاد آهي:

ترجمو کنز الایمان: بیشک توهان جي واسطي رسول الله جي ڀيرو بهتر آهي.

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ

اخلاقِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جون جهلڪيون

منهنجا منا منا آقا، مديني وارا مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ يقيناً سڄي مخلوقات ۾ سڀني کان وڌيڪ مڪرم، معظم ۽ محترم آهن. ۽ سندن هر حال ۾ احترام ڪرڻ فرض اعظم آهي. هاڻي توهان جي خدمت ۾ سيد المرسلين، جنابِ رَحْمَةُ لِّلْعَالَمِينَ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي اخلاق حسنہ جون ڪجهه جهلڪيون پيش ڪرڻ جي ڪوشش ڪندس جيڪي خاص طور تي احترامِ مسلم جي لاءِ اسان جي لاءِ رهنما آهن.

فرمانِ مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن جمعہ جي ڏينهن مون تي ٻه سؤ پيرا درودِ پاڪ پڙهيو ان جا ٻه سؤ سالن جا گناهه معاف ٿيندا. (ڪنز العمال)

❁ الله عَزَّوَجَلَّ جا حبيب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هر وقت پنهنجي زبان جي حفاظت فرمائيندا هئا ۽ صرف ڪم جي ئي ڳالهه ڪندا هئا ❁ اچڻ وارن کي مَحَبَّت ڏيندا هئا، اهڙي ڪا ڳالهه يا ڪم نه ڪندا هئا جنهن سان نفرت پيدا ٿئي. ❁ قوم جي معزز فرد جو احترام فرمائيندا هئا ۽ ان کي قوم جو سردار مقرر فرمائيندا هئا ❁ ماڻهن کي الله عَزَّوَجَلَّ جي خوف جي تلقين فرمائيندا هئا ❁ صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ جي خبر گيري فرمائيندا هئا ❁ ماڻهن جي چڱين ڳالهين جي چڱائي بيان ڪندا هئا ۽ ان جي حوصله افزائي فرمائيندا هئا، بُري شيءِ کي بُرو ٻڌائيندا ۽ ان تي عمل کان روڪيندا هئا ❁ هر معاملي ۾ اعتدال (يعني وچٿرائي) کان ڪم وٺندا هئا ❁ ماڻهن جي اصلاح کان ڪڏهن به غفلت نه فرمائيندا هئا ❁ پاڻ ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اتندي ويهندي (يعني هر وقت) ذڪرُ الله ڪندا رهندا هئا. ❁ جڏهن ڪٿي تشريف وٺي ويندا هئا ته جتي جڳهه ملي ويندي هئي اتي ويهي رهندا هئا ۽ ٻين کي به ان جي تلقين فرمائيندا هئا. ❁ پاڻ وٽ ويندن جي حقوق جو لحاظ رکندا هئا. ❁ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جي خدمت ۾ حاضر رهڻ واري هر فرد کي اهو ئي محسوس ٿيندو هو ته سرڪار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مون کي سڀني کان وڌيڪ چاهيندا آهن. ❁ پاڻ سڳورن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي خدمتِ بابرڪت ۾ حاضر ٿي ڪري گفتگو ڪرڻ واري سان گڏ ان وقت تائين تشريف فرما رهندا هئا

فرمانِ مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن مون تي ڏهه پيرا صبح ۽ ڏهه پيرا شام درودِ پاڪ پڙهيو ان کي قيامت جي ڏينهن منهنجي شفاعت ملندي. (مجمع الزوائد)

جيستائين اهو پاڻ نه هليو وڃي. ❀ جڏهن ڪنهن سان مصافحو فرمائيندا (يعني هٿ ملائيندا هئا) ته پنهنجي هٿ چڪڙ ۾ اڳرائي نه فرمائيندا هئا. ❀ سائل (گهرڙ واري) کي عطا فرمائيندا هئا. ❀ پاڻ سڳورن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي سخاوت ۽ خوش خلقي هر هڪ جي لاءِ عام هئي. ❀ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي مجلس علم، بُردباري، حياءِ صبر، ۽ امانت جي مجلس هئي. ❀ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي مجلس ۾ نه شور شرابو هوندو هو نه ڪنهن جي بي عزتي. ❀ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي مجلس ۾ ڪنهن کان پُل ٿي ويندي هئي ته ان کي شهرت نه ڏني ويندي هئي. (شمائل ترمذي ص، 192-193) ❀ جڏهن ڪنهن جي طرف متوجه ٿيندا هئا ته مڪمل توجه فرمائيندا هئا. (شعب الایمان حديث 1430) ❀ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ڪنهن جي چهري تي نظر نه جمائيندا هئا. (احياءُ العلوم ج 2 ص 442) ❀ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ڪنوارِي چوڪريءَ کان به وڌيڪ با حيا هئا. (شمائل ترمذي ص 203) ❀ سلام ۾ اڳرائي فرمائيندا هئا. (شعب الایمان حديث 1430) ❀ ٻارن کي به سلام ڪندا هئا. ❀ جيڪو پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي سڏيندو هو جواب ۾ ”لبیک“ (يعني آئون حاضر آهيان) فرمائيندا هئا. (وسائل الوصول ص 207) ❀ مجلس وارن ڏانهن پير نه فرمائيندا هئا. ❀ اڪثر قبلي ڏانهن چهرو ڪري ويهندا هئا. ❀ پنهنجي ذات جي لاءِ ڪڏهن به ڪنهن کان بدلو نه وٺندا هئا. ❀ برائي جو بدلو برائيءَ سان ڏيڻ جي بجاءِ معاف فرمائي ڇڏيندا هئا.

فرمانِ مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن ڪتاب ۾ مون تي درودِ پاڪ لکيو ته جيستائين منهنجو نالو ان ڪتاب ۾ لکيل رهندو فرشتا ان جي لاءِ استغفار ڪندا رهندا. (طبراني)

(احياءُ العلوم ج 2 ص 448,449) ❀ راهِ خدا ۾ جهادِ ڪانسواءِ ڪڏهن به ڪنهن کي پنهنجي مبارڪ هٿن سان نه ماريو نه ڪنهن غلام کي ۽ نه ئي ڪنهن عورت (يعني گهر واري وغيره) کي ماريو. (شمائل ترمذي ص 197)

❀ گفتگو ۾ نرمي هوندي هئي، (احياءُ العلوم ج 2 ص 451) پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمايو: الله تعاليٰ جي ويجهو قيامت جي ڏينهن ماڻهن ۾ سڀني کان بُرو اهو آهي جنهن کي ان جي بدڪلامي جي سبب ماڻهو ڇڏي ڏين. (مسلم، ص 1398 حديث 2591) ❀ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ڳالهائيندا هئا ته (هن قدر نهراءُ هوندو هو) جو لفظن کي ڪو ڳڻڻ وارو ڳڻي سگهندو هو. (بخاري حديث 3567) ❀ طبيعت ۾ نرمي هئي ۽ سدا بهار رهندا هئا ❀ رڙيون نه ڪندا هئا ❀ سخت گفتگو نه فرمائيندا هئا ❀ ڪنهن کي عيب نه لڳائيندا هئا ❀ بُحَل نه فرمائيندا هئا ❀ پنهنجي مبارڪ ذات کي بالخصوص تن شين جهڳڙي، تڪبُر ۽ غير ضروري شين کان بچائي رکندا هئا ❀ ڪنهن جو عيب تلاش نه ڪندا هئا ❀ ڪنهن کي به پنهنجي نفس جي خاطر بُرو ڀلو نه چوندا هئا ❀ صرف اهائي ڳالهه ڪندا هئا جيڪا (پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي حق ۾) باعثِ ثواب هجي ❀ مسافر يا اجنبِي جي سخت ڪلام وارن سوالن تي صبر فرمائيندا هئا ❀ ڪنهن جي ڳالهه کي نه ڪٽيندا هئا پر جيڪڏهن ڪو حد کان گذرڻ لڳندو هو ته اُن کي منع فرمائيندا هئا يا اُتان کان اٿي ويندا هئا. (شمائل ترمذي ص 199,200 مُلَخَّصًا) ❀ سادگيءَ جو عالم هي هيو جو

فرمانِ مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جيڪو مون تي جمعہ جي ڏينهن درود شريف پڙهندو قيامت جي ڏينهن مان ان جي شفاعت ڪندس. (ڪنز العمال)

ويھڻ جي لاءِ ڪا مخصوص جڳهه به نه رکي هئي. (اخلاق النبي وآدابہ ص 15)
 ڪڏهن تڏي تي ته ڪڏهن ايئن ئي زمين تي آرام فرمائيندا هئا. (وسائل الوصول ص 189) ڪڏهن به تهڪ (يعني ايتري آواز سان ڪلڻ جو ٻيا ماڻهو هجن ته ٻڌي وٺن) نه لڳائيندا هئا. (احياء العلوم ج 2 ص 446)
 صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَان فرمائن ٿا: پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سب کان زياده مسڪرائڻ وارا هئا (يعني موقعي جي مناسبت سان). (احياء العلوم ج 2 ص 453) حضرت عبدالله بن حارث رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائن ٿا ته مون رسول الله کان زياده مسڪرائڻ وارو ڪوبه نه ڏٺو.

(شمائل ترمذي ص 136)

يا الٰهي! جب بهين آنڪھين حسابِ جرمِ ميں

اُن تبسمُ ريزِ هونوڻو کي دُعا ڪا ساڻھو هو (حدائق بخشش شريف)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ

منا مناسباتي پائرو! بيان ڪي اختتام جي طرف آڻيندي سٺ جي فضيلت ۽ ڪجهه سٺون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪريان ٿو. تاجدار رسالت، شهنشاہِ نبوت، مُصْطَفِي جانِ رَحْمَتِ شمعِ بزمِ هدايت، نوشه بزمِ جنّت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ جنّت نشان آهي: جنهن منهنجي سٺ سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنّت ۾ مون سان گڏ هوندو. (ابن عساکر ج 9 ص 343)

فرمان مصطفي ﷺ: جنهن وت منهنجو ذڪر ٿئي ۽ اهو مون تي درود شريف نه پڙهي ته اهو ماڻهن ۾ ڪنجوس ترين شخص آهي. (ترغيب و ترهيب)

سينه تری سٺت ڪا مدینه بنه آقا

جنت میں پڑوسی مجھے تم اپنا بنانا

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ

”قطع رحمي حرام آهي“ جي 13 حرفن جي نسبت سان صلہ رحمي جا 13 مدني گل

✽ فرمان الهي وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ^ط

ترجمو ڪنزالايمان: ۽ الله کان ڊڄو جنهن جي نالي سوال ڪندا آهيو ۽ رشتن جو لحاظ رکيو. هن آيت مبارڪ جي تحت ”تفسير مظهري“ ۾ آهي: يعني توهان قطع رحم (يعني رشتيدارن سان تعلق ٽوڙڻ) کان بچو.

(تفسير مظهري ج 2 ص 3) ✽ 7 فرامين مصطفي ﷺ جيڪو

الله ۽ قيامت تي ايمان رکي تو ان کي ڪيپي ته صلہ رحمي ڪري (بخاري ج 4 ص 136 حديث 6138) ✽ قيامت جي ڏينهن الله عَزَّوَجَلَّ جي عرش

جي چانو ۾ ٽن قسمن جا ماڻهون هوندا، (انهن مان هڪ آهي) صلہ رحمي ڪرڻ وارو (الفردوس بمآثور الخطاب ج 2 ص 99 حديث 2526) ✽ رشتو

ٽوڙڻ وارو جنت ۾ نه ويندو. (بخاري ج 4 ص 97 حديث 5984) ✽ ماڻهن

مان اهو شخص سڀ کان سنو آهي جيڪو ڪثرت سان قرآن ڪريم جي تلاوت ڪري، گهڻو مٿي هجي، سڀ کان وڌيڪ

نيڪي جو حڪم ڏيڻ ۽ برائيءَ کان منع ڪرڻ وارو هجي ۽ سڀ کان وڌيڪ صلہ رحمي (يعني رشتيدارن سان سنو سلوڪ)

ڪرڻ وارو هجي. (مسند امام احمد ج 10 ص 402 حديث 27504) ✽ بيشڪ

فرمانِ مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: ان شخص جو نڪ مٽي ۽ ۾ ملي وڃي جنهن وٽ منهنجو ذڪر ٿئي ۽ اهو مون تي درود پاڪ نه پڙهي. (حاڪم)

افضل ترين صدقو اهو آهي جيڪو دشمني لڪائڻ واري رشتيدار تي ڪيو وڃي. (ايضاً ج 9 ص 138 حديث 23589) ❀ جنهن قوم ۾ قاطع رَحْم (يعني رشتيداري ٽوڙڻ وارو) هجي، اُن قوم تي الله جي رحمت نازل نه ٿيندي آهي. (الزواج ج 2 ص 153) ❀ جنهن کي هي پسند هجي ته اُن جي لاءِ (جنت ۾) گهر بڻايو وڃي ۽ اُن جا درجا بلند ڪيا وڃن، اُن کي ڪيپي ته جيڪو اُن تي ظلم ڪري هي اُن کي معاف ڪري ۽ جيڪو هن کي محروم ڪري هي اُن کي عطا ڪري ۽ جيڪو هن سان قطع تعلق ڪري هي اُن سان ناطو (يعني تعلق) جوڙي. (المستدرک ج 3 ص 12 حديث 3215) ❀ حضرت سيدنا فقيه ابو الليث سمرقندي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْقَوِي فرمائن ٿا، صلہ رحمي ڪرڻ جا 10 فائدا آهن: الله عَزَّوَجَلَّ جي رضا حاصل ٿيندي آهي، ماڻهن جي خوشي جو سبب آهي، فرشتن کي خوشي ٿيندي آهي، مسلمانن جي طرف کان ان شخص جي تعريف ٿيندي آهي، شيطان کي اُن کان ڏک پهچندو آهي، عمر وڌندي آهي، رزق ۾ برڪت ٿيندي آهي، فوت ٿي ويل ابا ڏاڏا خوش ٿيندا آهن، پاڻ ۾ مَحَبَّت وڌندي آهي، وفات کان پوءِ ان جي ثواب ۾ اضافو ٿي ويندو آهي، ڇو ته ماڻهون ان جي حق ۾ دعاءِ خير ڪندا آهن. (تنبيه الغافلين ص 73) ❀ دعوت اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي مطبوعه 1196 صفحن تي مشتمل ڪتاب، ”بهار شريعت“ جلد 3 صفحي 558 کان 560 تي آهي: صلہ رحمي جي معنيٰ رشتو جوڙڻ آهي يعني رشتي دارن سان نيڪي ۽ سلوڪ

فرمانِ مُصطفيٰ ﷺ: جنهن جمعہ جي ڏينهن مون تي ٻه سؤ پيرا درود پاڪ پڙهيو
ان جا ٻه سؤ سالن جا گناهه معاف ٿيندا. (ڪنز العمال)

ڪرڻ. سڄي امت جو ان تي اتفاق آهي ته صلءِ رحم ”واجب“ آهي ۽ قطع رحم (يعني رشتو ٽوڙڻ) ”حرام“ آهي. جنهن رشتي وارن سان صلءِ رحم (واجب آهي اهي کير آهن؟ ڪجهه عالمن فرمايو: اهي ڏور رحم محرم آهن ۽ ڪجهه عالمن فرمايو: ان کان مراد ڏو رحم آهن، محرم هجن يا نه هجن. ۽ ظاهر اهو ئي ٻئي نمبر وارو قول آهي، حدِيثن ۾ مطلقاً (يعني بغير ڪنهن قيد جي) رشتيدارن سان صلءِ رحم (يعني سني سلوڪ) ڪرڻ جو حڪم ايندو آهي، قران مجيد ۾ مطلقاً (يعني بلا قيد) ذوي القربى (يعني قريبي رشتيدار) فرمايو ويو پر هي ڳالهه ضروري آهي ته رشتي ۾ ڇو ته مختلف درجا آهن (اهڙي طرح) صلءِ رحم (يعني رشتيدارن سان حسن سلوڪ) جي درجن ۾ به تفاوت (يعني فرق) هوندو آهي. والدين جو مرتبو سب کان وڌيڪ آهي، ان کان پوءِ ڏور رحم محرم جو، (يعني اهي رشتيدار جنهن سان خانداني رشتو هئڻ جي ڪري نڪاح هميشه حرام هجي) ان کان پوءِ باقي رشتيدار جو علي قدر مراتب. (يعني رشتي ۾ ويجهڙائي جي ترتيب جي مطابق). (رد المحتار ج 9 ص 678) ❀ صلءِ رحمي (يعني رشتيدارن سان سٺو سلوڪ) جون مختلف صورتون آهن، انهن کي هديو ۽ تحفو ڏيڻ ۽ جيڪڏهن انهن کي ڪنهن ڳالهه ۾ توهان جي مدد درڪار هجي ته هن ڪم ۾ ان جي مدد ڪرڻ، انهن کي سلام ڪرڻ، انهن جي ملاقات جي لاءِ وڃڻ، انهن وٽ اٿڻ ويهڻ، انهن سان ڳالهه ٻولهه ڪرڻ، انهن سان لطف ۽ مهرباني سان پيش اچڻ. (فُر ج 1 ص 323) ❀ جيڪڏهن هي شخص

فرمانِ مُصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن وت منهنجو ذڪر ٿئي ۽ ان مون تي درود پاڪ نه پڙهيو تحقيق اهو بدبخت ٿي ويو، (ابن سني)

پرديس ۾ آهي ته رشتيدارن ڏانهن خط موڪليندو ڪري، انهن سان رابطو جاري رکي ته جيئن بي تعلقي پيدا نه ٿئي ۽ ٿي سگهي ته وطن اچي ۽ رشتيدارن سان تعلقات تازا ڪري، ائين ڪرڻ سان مَحَبَّت ۾ اضافو ٿيندو. (رد المحتار ج 9 ص 678) (فون يا انٽرنيٽ جي ذريعي به رابطي جي ترڪيب مفيد آهي) ❀ صَلَّاءُ رَحْمِي انهي جو نالو نه آهي جو اهو سنو سلوڪ ڪري ته توهان به ڪريو، اهو ته حقيقت ۾ مكافات يعني ادلو بدلو ڪرڻ آهي جو ان توهان ڏانهن شيءِ موڪلي ڏني توهان ان ڏانهن موڪلي ڏني، اهو توهان وت آيو توهان ان وت هلي ويا. حقيقت ۾ صَلَّاءُ رَحْمِي (يعني ڪامل درجي جو صَلَّاءُ رَحْمِي) اهو آهي ته اهو ٽوڙي ته توهان جوڙيو، اهو توهان کان جدا ٿيڻ چاهي ٿو، بي اعتنائِي (يعني لاپرواهي) ڪري ٿو ۽ توهان ان سان رشتي جي حقوق جي رعايت ڪريو. (ابضا)

هزارين سٽون سڪڻ لاءِ مڪتبه المدينه جا شايع ٿيل ٻه ڪتاب

(1) 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شريعت“ حصو 16 ۽ (2) 120

صفحن جو ڪتاب ”سنئين اور آداب“ هديه حاصل ڪري ۽ پڙهو. سنتن جي

تربيت جو هڪ بهترين ذريعو دعوت اسلامي جي مدني قافلن ۾

عاشقانِ رسول سان گڏ سنتن پريو سفر به آهي.

سڪين سنئين قافلن ۾ چلو

لوڻن رَحْمَتِي قافلن ۾ چلو

ختم ٿي شامتن قافلن ۾ چلو

هون گي حل مشڪلين قافلن ۾ چلو

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!

فهرست

18	مڙس جا حق	1	درود شريف جي فضيلت
18	مڙس جو گهر نه ڇڏي	1	کوڙو سکو
16	لوڻ گهڻو وڃي ڇڏيو	2	دعوت اسلامي ڇا تي چاهي
18	اڪثر عورتن جي جهڻمي هجڻ ...	3	تي شخص جنت کان محروم
19	پاڙيسرين جي اهميت	3	ڏيوڻ جي معنيٰ
20	اعليٰ ڪردار جي سند	5	مرداڻي لباس واري جنت کان محروم
20	امير قافلہ ڪهڙو هجي؟	6	وڏي پاءُ جو احترام
21	بچيل شيون پين کي ڏيڻ جي ترغيب	6	اولاد کي ادب سيکاريو
21	ماتحتن جي باري ۾ سوال ٿيندو	7	گهرن ۾ مدني ماحول نه هجڻ جو ...
22	ڪمن جي ورهاست	8	گهروارن کي دوزخ کان ڪيئن بچايون
23	پين کي پنهنجي سيت تي جڳهه ڏيو	8	رشتيدارن جو احترام
23	مدني قافلي ۾ سفر ڪريو	9	صلهه رحمي جي معنيٰ
24	وڌيڪ جڳهه نه واريو	9	ڪهڙن رشتيدارن سان صلہه ...
25	اچڻ واري جي لاءِ سري ويهڻ ...	10	ذو رحم مان مراد
26	پين کان لڪي ڳالهه ڪرڻ	12	رشتيدار يعني ملڪ ۾ هجن ته ڇا ...
26	ڪنڌ اورانگهڻ	12	رشتو توڙڻ جي هڪ صورت
27	پن جي وچ ۾ ويهڻ	13	صلهه رحم هي آهي ته اهو توڙي ...
28	صف ۾ چادر رکي جڳهه روڪڻ	13	ناراض رشتيدارن سان صلح ڪري وٺو
29	دل نه ڏکايو	14	يتيم جي مٿي تي هٿ ڦيرڻ جي ...
30	اسوهه حسنه	15	عورت سان نپاڻڻ جي ڪوشش ڪريو
30	اخلاق مصطفيٰ ﷺ جون جهلڪيون	15	گهرواريءَ سان نرميءَ جي فضيلت
35	صلهه رحمي جا 13 مدني گل	16	عورت سان درگزر جو معاملو رکو

هي رسالو پڙهي ڪريو ٻين کي ڏيو

شادي غمي جي تقريبن اجتماعن عرسن ۽ ميلاد جي جلوسن وغيره ۾ مڪتبه المدينه تان شايع ٿيل رسالا تقسيم ڪري ثواب ڪمايو گراهن کي ثواب جي نيت سان تحفي ۾ ڏيڻ جي لاءِ پنهنجي دڪان تي به رسالا رکڻ جو معمول بڻايو اخبار جي هاڪريا ٻارن جي ذريعي پنهنجي پاڙي جي گهر گهر ۾ وقفي وقفي سان بدلائي بدلائي ڪري ستنن پريا رسالا پهچائي نيڪيءَ جي دعوت جون ڏومون مچايو.

والسلام مع الاڪرام

طالب غم مدينه
بتبع ومغفرت و
بي حساب
جنت الفردوس
۾ آقا جو پاڙو

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِنَا الْمُرْسَلِيْنَ
اِنَّا نَعُوْذُ بِكَ يَا اَللّٰهُ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ بِشَوَارِدِ الْاَشْهُبِ الْاَضْرَافِ

سُنَّتِ جُونِ بَهَارُون

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ تَبْلِيغِ قُرْآنِ ۽ سُنَّتِ جِي عالمگیر غیر سیاسی تحریک
دعوتِ اسلامی جی مھڪندڙ مدني ماحول ۾ بڪثرت سُنَّتُون
 سڪيون ۽ سيڪاريون وينديون آهن. اوهان به پنهنجي پنهنجي شهر ۾
دعوتِ اسلامی جی سنڌڙ هفتيوار اجتماع ۾ شرڪت فرمائو ڪراچي ۾ هر جمعرات
 جو فيضانِ مدينيه محلہ سوداگران پراشي سبزي منڊي ۾ مغرب
 جی نماز کان بعد ٿيڻ واري سنٽن ۾ پريمي اجتماع ۾ سڄي رات گذارڻ
 جی مدني التجا آهي. عاشقانِ رسول جی **مَدَنِي قافلن** ۾ سنٽن
 جی تربيت جی لاءِ سفر ۽ روزانو **فڪر مريته** جی ذريعي
مَدَنِي انعامات جو ڪارڊ پري ڪري هر مهيني پنهنجي شهر جی
 ذميدار کي جمع ڪرائڻ جو معمول بڻايو. **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ** ان
 جی برڪت سان پابندِ سنٽ بڻجڻ، گناهن کان نفرت ڪرڻ
 ۽ **اِيھانجي حفاظت** جو ذهن بڻجندو، هر اسلامي ڀاءُ پنهنجو هي
 مدني ذهن بڻائي ته **مون کي پنهنجي ۽ سڄي دنيا جی**
مانھن جی اصلاح جی ڪوشش ڪرڻي آهي **لِشَاءِ اللّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** پنهنجي
 اصلاح جی ڪوشش جی لاءِ **مَدَنِي انعامات** تي عمل ۽ سڄي دنيا جی مانھن
 جی اصلاح جی ڪوشش جی لاءِ **مَدَنِي قافلن** ۾ سفر ڪرڻو آهي. **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ**

مکتبه المدینہ جون مختلف شاخون

حيدرآباد: فيضانِ مدينه آفندي ٽائون 022-2620122 نواب شاھ: چڪرا بازار 0244-362145
 عطارآباد: ديڪب آباد فيضانِ مدينه 0722-710635 دادو: فيضانِ مدينه مچي مارڪيٽ 0254-611541
 سکر: فيضانِ مدينه بيراج روڊ 071-5619195 ميرپورخاص: العطار ٽائون فيضانِ مدينه 0233-514672
 فلروڙ نگر (لاڙڪاڻو): رابعه شاپنگ سينٽر بندر روڊ 074-4054191

مکتبه المدینہ

فيضانِ مدينه محلہ سوداگران پراشي سبزي منڊي ابا المدينه ڪراچي پاڪستان فون: 412699/4921389-فڪس: 4125858

Email: maktaba@dawateislami.net Website: www.dawateislami.net